

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 30 DIN, PODPORNIA VEČ KOT 30 DIN. POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO IV.

LJUBLJANA, PETEK, 31. MAJA 1940.

ŠTEV. 38.

Kako pridobimo množice

Za Tihamerjem Tothom je smrt ugrabila madžarskim katoličanom odličnega kulturnega delavca: p. Bela Bangha S. J. je umrl.

Bil je apostol tiska in med najbolj delavnimi in organizatorno sposobnimi voditelji Katoliške akcije na Madžarskem. Lansko leto je predaval v Ljubljani na kongresu Kristusa Kralja, kjer je dal nekaj smernic, ki so potrebne pri pridobivanju množice in ki je prav, da o njih zopet in zopet razmišljamo, da bomo potem po njih delali.

PRIDOBITI IN POKRISTJANITI MNOŽICE

Katoličane veže dolžnost, da vse kulturno življenje sedanjega časa in javno mišljenje iztrgamo iz splošne poplave novega poganstva in ga spet pokristjanimo.

ZAHODU ARMADE MISIJONARJEV!

Kakor gredo misijonarji v poganske dežele, da tam z nedopovedljivimi napori zasadijo Kristusov križ, prav tako bi morala nastopiti cela armada modernih apostolov, da zopet pokristjani razkristjanjeni Zahod. Na novo bi se morali lotiti pravega oznanjevanja vere med pogani in polpogani Evrope in Amerike.

Če se ne bomo zmenili za to novo misijonsko delo v nekdanj krščanskih deželah in narodih, se podajamo v nevarnost, da bo krščanstvo imelo vedno manj vpliva na javno življenje, da se bomo neopaženo znova približevali življenju po katakombah.

TEŽKA VPRAŠANJA

Zopetna pridobitev sveta za Kristusa pa zahteva veliko dela in podjetnosti.

Težko vprašanje bo: kako se bomo množicam sploh približali? Kako bomo zajeli te nepregledne vrste ljudi, ki telesno in duševno stoje tako strahotno daleč od nas? Kako bomo prišli z njimi v stik, se jim približali vsaj za razgovor? Kako naj z njimi poskusimo, da bodo pokazali vsaj zanimanje za versko vprašanje?

POTREBA SILNE PROPAGANDE

Pridobivanje množic je naloga, ki terja posebnega študija, posebnega raziskavanja. Kakšne spretnosti, kakšno bistrost razvija moderni svet, trgovci, politiki in državni voditelji, da z reklamo in propagando, z veliko umetnostjo za širjenje misli vzbudijo pozornost množice, da jo obrnejo na kake ideje! Kakšen obseg zavzemlje propagandna moč ravno v protikrščanskem taboru v službi novega poganstva ali vseuničujoče brezbožnosti!

VELIKA NALOGA: ODSTRANITI GORE PREDSDOKOV IN ZMOT

Ko bi se nam posrečilo, da bi prišli v stik z vso javnostjo, ali bi bili s tem že na cilju? Nikakor ne! Tedaj

bi šele stali pred novimi velikanskimi nalogami, še preden bi prav za prav smeli oznanjati resnico. Kajti najprej bi morali resnici napraviti prosto pot in spraviti s pota velikanske predsodke: odstraniti cele gore predsodkov, napačnih pojmov, zmotnih nazorov, odvaliti kar prave Alpe in Ande nasprotujočih si zmot, napačnih razumevanj in predsodkov, ki so danes katoliškemu mišljenju na poti.

STRASNA POPLAVA ZMOT IN LAŽI

V kakšni množini se zmote in laži vsak dan tiskajo, predavajo in se tisočkrat in tisočkrat ponovljene ubijajo v glavo mladini, ljudstvu, izobraženstvu, zavite v govorniško nakitje in blesteči sijaj privlačnega sloga! In kako ljudje padajo v to nelzerno mrežo laži, ki so razpredene po vsem svetu!

Kako »oče laži«, kot vse kaže, obvladuje in usmerja skoraj vse misli duš! Prava groza nas mora navdajati, če gledamo to strahotno podobo, ko cele narode ženejo v prekletstvo smešnih izmišljotin, idej, ki se jih bo čez čas vsakdo sramoval.

VELIKANSKA NALOGA KATOLIČANOV

Ta ocean laži in zmot je treba izsušiti in zapreti pot vednemu napredovanju duhovnega upijanjevanja in omamljanja, že sama na sebi je to velikanska naloga!

Kajti, koliko bi bilo treba samo bistroumnosti, truda in preiščenega dela, da bi razkrinkali pretkane zanke nasprotnikov; da bi se z vso močjo uprli vsaki laži, vsaki zmoti; da bi dan za dnem na vsakem kraju in ob vsaki priliki pobijali in popravljali predsodke in krivične obdolžitve!

MOČ RESNICE JE SILNA

Ali je to delo nemogoče? Gotovo ne! Naj bo tudi moč zmote velika, vendar so tudi resnici dane sile, ki so še močnejše od nasprotnikovih. Danes mnogokrat laž le zato zmaga, ker ji ne stopimo odločno nasproti, ker ji damo vso svobodo, da se razmahne.

TODA ZA BOJ JE TREBA POGUMA IN TAKTIKE!

Ko bi se nam posrečilo, da organiziramo duhovno vojsko za napad in obrambo, ki bi izrabila vse moderne pripomočke poročanja in razmnoževanja, vsa sredstva moderne propagande, bi pač lahko polagoma dosegli, da bi na nasprotni strani postopali opreznije in ne več menili, da smejo resnici delati nasilje.

Tedaj bi mi vsak napad odločno odbili, vsako povtvarjanje resnice pred široko javnostjo takoj postavili na laž in osmešili. Potem bi vsekakor polagoma uspeli, da bi boljše poučena javnost zgodovinske laži, ki se danes trosijo okoli, ne da bi kdo o njih podvomil, prav tako ogorčeno zavrnila, kakor si dandanes pogosto z nasprotni strani nemoteno upajo zasmehovati in pobijati naše dogme.

Proti napadom na Katoliško akcijo

V avgustu l. 1938. je dobil ljubljanski škof prevz. g. dr. Gregorij Rožman od takratnega papeževega kardinala državnega tajnika Evgena Pacellija pohvalno pismo o slovenski dijaški Katoliški akciji. Ko je bilo v Škofijskem listu Pacellijevo pismo objavljeno, je g. škof dodal še nekatera pojasnila in določbe.

Ta važna pojasnila in določbe danes ponatiskujemo, ker bi bilo prav, da se funkcijonarij nekaterih katoliških organizacij zopet nauje spomnijo in jih upoštevajo.

V veliko zadoščenje mi je, da je sv. oče s tem j a v n o priznal pravilnost našega dela za KA, ko mi je prej že večkrat v privatnih avdientcah potrdil smer in glavno metodo tega dela.

Duhovniki in katoliški laiki, ki jim je vzvišena stvar Katoliške akcije pri sreč, bodo z veseljem in brez strahu pristopili in KA, kakor je pri nas zamišljena in se gradi, s svojim sodelovanjem podprli. Naj odpadejo posihmal vsi pomisleki in osebne simpatije in antipatije.

Če pa ima kdo kakšne pomisleke bodisi glede smeri in pravil bodisi glede načina dela, naj ne kritizira ne zahrbtno ne javno in ne jemlje veselja tistim, ki bi želeli sodelovati pri KA, ker tako postopanje bi (četudi bi morda bilo bona fide) rušilo KA, ki je sv. očetu tako zelo draga in katoliškemu življenju tako zelo potrebna.

Pomagalo bi samo tistim, ki napadajo KA. O teh pa je papež nedavno dejal: »Kdor udari KA, ta udari Cerkev«.

Pač pa naj vsak, ki ima pomisleke ali vidi pomanjkljivosti, ki bi utegnile KA škodovati, to sporoči Narodnemu odboru KA ali pa svojemu škofu. Kdor resno misli in hoče graditi, bo tako storil.

Pripominjam še, da nihče v škofiji ali izven nje ni pooblaščen od kake merodajne strani, da naj popravlja zmote v naši KA. Nikomur ni takšna naloga dana. KA stoji in pade s papežem in škofom. Papež in škof sta govorila. Papež v svojem govoru in pismu; škof s tem, da je pravila potrdil. In to more in mora zadostovati.

V Ljubljani, dne 5. septembra 1938.

† Gregorij,
škof.

Čudovita knjiga

Sv. pismo je edinstvena knjiga, knjiga, ki je nastopila najmagovitejšo pot po vsem svetu. Okrog 700 milijonov ljudi: katoličanov, protestantov in drugih »iz vseh rodov in jezikov zemlje« — priznava sv. pismo za sveto, od Boga pisano knjigo.

Približno v 700 jezikih je pisana in ga ni danes pomembnejšega jezika, v katerem bi danes mogli brati pisma nebeškega Očeta. Dan za dnem se duše po vsej zemeljski obli tolažijo s sv. pismom in krepe za nove boje.

Za NZ imamo ohranjenih čez 4000 rokopisov v grškem jeziku. Od starih klasikov je komaj par rokopisov shranjenih, pa nihče ne dvomi o resničnosti in pristnosti. Sv. pismo pa je kljub tolikemu številu rokopisov mnogim še vedno uganka in še dvomijo o resničnosti pisma božjega.

Sv. pismo v latinščini je bila prva večja knjiga, ki je bila tiskana. Gutenberg jo je štiri leta tiskal (1453—1456) in ta knjiga je najdražje na svetu. Zanimivo je to, da so jo hranili očetje benediktinci pri sv. Pavlu v Labod-

ski dolini na Koroškem. Za ceno 350.000 dolarjev so jo prodali Amerikancem, ki jo hranijo v Washingtonu.

Slovenci smo že zgodaj spoznali, da mora biti sv. pismo tudi nam opora v veri in v tolažbo ob dnevnih stiske.

Današnji čas je čas stiske in negotovosti. Pojavili so se apostoli novih nauk in nazorov, ki niso Kristusovi in božji. Mnogi jim slede, ker ne poznajo pravega nauka, ki nam ga podaja sv. pismo. Nihče teh modernih učiteljev ne more tako odločno izjavljati, kakor je sv. Pavel pisal Galačanom, ko je svoj nauk in svoje apostolstvo zagovarjal: »apostol, ne od ljudi, ne po človeku, temveč po Jezusu Kristusu in Bogu Očetu«.

Sklicujejo se ti lažni preroki ne na Boga ali Gospoda Jezusa, ampak na ljudi. Tak evangelij pa nima poročstva, da bo dolgo obstal.

Samo, kdor je nauk prejel od Boga, temu se brez skrbi zaupamo. To poročstvo ima le Cerkev, ki zajema svoj nauk iz sv. pisma, besede božje.

Bogato delo nizozemskega škofa

7. marca t. l. je 80-letni škof škofije Hertogenbosch, msgr. Arnold Franc Diepen, obhajal svoj srebrni škofovski jubilej. O sijajnem razvoju katoliškega življenja v njegovi škofiji od leta 1915. pričajo te-le številke: Ob nastopu njegovega škofovanja je škofija štela 52 katoliških ljudskih šol, danes jih je 706. Število višjih šol je v tem času poskočilo od 3 na 8. Obe in edini katoliški visoki šoli Holandije, univerza cesarja Karla v Nijmegenu in katoliška trgovska akademija v Tilburgu, sta si svoj sedež izbrali v škofiji msgr. Diepena. Od l. 1915. do 1940. so ustanovili v škofiji nič manj kot 168 samostanov, 49 župnij in 13 rektoratov. Škof Diepen je v času svojega škofovanja posvetil 153 cerkva in kapel; 1447 duhovnikom, 4 škofom in 2 opatom je podelil svete redove. Nezapabne zasluge si je pridobil za lažšanje stiske in bede otrok v srednji Evropi po svetovni vojni; imenovali so ga »očeta evropskih revežev«.

Zakaj je ruski komunizem zmagal?

SLABIČEVSTVO NEKOMUNISTOV PRVA PODLAGA KOMUNISTIČNE ZMAGE

»Katera sila je l. 1917. komunistično stranko pripeljala do zmage?«

Tako je l. 1922. vprašal neki slušatelj na Institutu za rdeče profesorje svojega učitelja Lenina. Prav gotovo je zelo ostrmel, ko mu je voditelj ruske rdeče revolucije odgovoril: »Nobena tuja sila in nobena naša moč nas ni privedla do zmage. Slabost in neodločnost nasprotnikov sta nas napravili za gospodarja Rusije. Če bi bilo oktobra 1917. v Petrogradu proti nam organiziranih 3000 pogumnih mož, bi se mi ne bili mogli polastiti oblasti.«

NATO PROPAGANDA LAŽNIH OBLJUB

In res je padla oblast v Rusiji kot črveno jabolko v naročje komunistom. S sijajno organizirano propagando, ki so jo zgostili v nekaj kratkih pa udarnih gesel, so pritegnili ali vsaj zbegali ruske množice. Te nevedne in nezrele mase, do grla site strašne svetovne vojne, so hitro slepo verjele komunističnim obljubam o raju na zemlji. Premnogi so zgubili vso razsodnost in šli prostovoljno pod rdeči suženjski jarem, ki jih tlači zdaj že dvajset let.

ISTI NAČRTI ZA OSTALO EVROPO

Tako so komunisti dobili oblast v Rusiji in prav na isti način bi

POMANJKANJE DUHOVNIKOV V BRAZILJI

Brazilijska, ki je trenutno največja katoliška država, silno trpi na pomanjkanju duhovnikov. Na vseh škofovskih konferencah duhovniki neprestano tožijo, kako težko je njih delo, ker ni dovolj duhovskega naraščaja.

Škofje ugotavljajo, da je vzrok tega pomanjkanja liberalna miselnost vernikov, ki smatra duhovski poklic za manjvreden. Tako se zgrade slučajni, da šteje vsa škofija, ki je veliko večja kakor Slovenija, le tri duhovnike in mora škof kakor misijonar v poganskih deželah neprestano hoditi iz kraja v kraj.

Zato škofje in duhovniki tem bolj živo občutijo, kakšnega pomena je za razvoj verskega življenja KA. Papež Pij XI. jim je v l. 1935. pisal obširno okrožnico,

se radi dokopali do nje po vsej Evropi in vsem svetu. Zato so na vse načine delali, da se je vnela nova svetovna vojna. Radi bi spravili ves svet v obup, potem bi pa ustvarili mišljenje, češ, »vse je boljše kakor to, kar imamo. Slabše ne more biti. Poskusimo s komunizmom in obračunajmo z zatiralci!«

NE SPIMO!

Taka tla bi bila za komunizem res ugodna. Vendar se kaj takega za nobeno ceno ne sme zgoditi. Katoličani smo v prvi vrsti poklicani, da preprečimo te satanske razmere.

Zato veliko molimo in žrtvujemo za mir! Prosimo Boga po Mariji, pomočnici kristjanov, naj čimprej pomiri to vojno vihro, ki tako ugodno piha v komunistična jadra.

ВСИ НА ПОМОЧ КАТОЛИШКИ АКЦИЈ!

Toda Bog hoče od nas, da tudi sami kaj naredimo! Bog hoče od nas akcije!

Organizirajmo se v Katoliški akciji, da nas v odločilnem trenutku sovražnik ne bo našel nepripravljene!

Gorje vsem tistim, ki bi jim zgodovina morala nekoč očitati isto napako ko Lenin Petrograjčanom! Ne bodimo strahopetci! Če se bomo trdno oklenili papeža in škofa, če se ne bomo bali nobenih žrtev, se nam kaj takega ni treba bati.

kljer jim podaja navodila, kako naj organizirajo KA (glej »Našo Pot« X!).

Brazilska duhovščina je s svojim episkopatom na čelu hvaležno sprejela papeževa navodila in začela takoj organizirati KA v vseh stanovih. Uspehi so že sedaj vidni. Brazilska KA si je postavila kot eno glavnih nalog: vzbujati med mladino duhovske poklice in prikazati vernikom, koliko škodo trpi narod radi pomanjkanja duhovnikov. Člani KA so prevzeli pouk katekizma, poučujejo zaročence v zakonskih dolžnostih, skrbijo, da se verniki cerkveno poroče in da otroci niso predolgo brez krsta. Bolnike, ki so blizu smrti, pripravljajo na prejem zakramentov in s tem duhovnikom lajšala skrb za zveličanje duš.

Zanimive številke iz Združenih držav

ŽALOSTNE ŠTEVILKE

V Ameriki izdajo moški letno 200 milijonov dolarjev za lepotečenje.

L. 1938. je šlo vsak teden 85 milijonov Amerikancev v kino.

Na 37 oseb pride v Združenih državah že en zločin. Državo stanejo ti zločini letno 15 milijard dolarjev. Vsakih 22 sekund se zgodi nov zločin.

V primeri s številom prebivalstva so prisilne delavnice v Severni Ameriki najštevilnejše in najbolj napolnjene.

V Združenih državah živi 130 milijonov ljudi, a od teh jih je 70.000.000 nekrščenih!

Današnja Amerika se rada hvali z rekordi. Tudi pričujoče številke so rekordi, a taki, da na nje kulturni Amerikanec nikakor ne more biti ponosen.

VESELE ŠTEVILKE

V Združenih državah je nekaj čez 20.000.000 katoličanov. Ti pa so močno organizirani, predstavljajo najmočnejšo versko skupnost in njihov vpliv je velik.

V Sev. Ameriki je, kakor znano, zelo razvito katoliško zasebno šolstvo. Vsak dan obiskuje 2 milijona in pol učencev katoliške šole.

Kako velik dobrobit so te šole za državo, nam dokazuje primer iz mesta Čikago. V tem mestu obstajajo poleg zasebnih katoliških tudi državne šole, ki pa zelo neredno poslujejo. Skoro vsak mesec zmanjka kreditov in šolsko vodstvo potem razglasi počitnice, ki trajajo tako dolgo, dokler mesto ne najde novih virov za vzdrževanje teh zavodov. In to se ponavlja med šolskim letom mesec za mesecem.

Katoličani pa imajo v tem mestu 245 osnovnih šol s 120.000 učenci in 55 srednjih ter visokih šol s 40.000 dijaki. Če bi se katoličani odrekli svojim šolam, bi moralo mesto prevzeti vseh teh 160.000 učencev. Zgraditi bi moralo vsaj 160 novih šol in stroški za njih vzdrževanje bi se letno povečali za 18 milijonov dolarjev.

Tako nam postane tudi razumljivo, zakaj država teh šol prav nič ne ovira v delovanju, saj se zaveda, da bi zatrtje verskih šol prineslo njej le veliko novo breme.

Kriza ameriške protestantske mladine

Ameriški protestantizem je v svojem razpadu prišel že tako daleč, da se v sodobnem življenju ne spozna več. Protestantisti bogoslovci si na sodobna socialna in verska vprašanja ne znajo dati zadovoljivega odgovora. Boječe se izmikajo vprašanju, pred katere so jih postavili današnji dogodki. Vprašanje miru, mednarodne pomoči zatiranim za hip zgane ameriško protestantsko mladino, ki se pogreza v materializem.

PROTESTANTSKA MLADINA PROPADA VERSKO IN MORALNO

Ta mladina je izgubila vero v odrešilno moč znanosti. Preživlja moralno krizo. Versko propada. Ne ve trdne opore, kamor bi se naslonila. Manjka ji trdnih življenjskih načel, po katerih bi

usmerila svoje življenje. Materializem jo je razočaral. Protestantizem s svojo hladnostjo sam je ne zadovolji več.

KRIVDA PASTORJEV

Ponavječe, pravijo, so vzrok te nezadovoljnosti in krize med mladino pastori. Neki protestant je vse skupaj označil takole: »Verska vprašanja si vsakdo po svoje razlaga. Pastori se bavijo s stvarmi, ki z vero nimajo nobene zveze. Ni čudno, da je toliko razočaranja.« Pastori sami priznavajo, da jih zadržuje v službi le še tradicija in čut zvestobe do protestantizma; težko je tako življenje, ko jim manjka žive vere in smisla za žrtve.

MALO POŽRTVOVALNOSTI

Mladi pastori so še navdušeni za delo. Čim bolj pa prihajajo v

leta in čim bolj bolj resno razmišljajo, tem bolj mre nesebična požrtvovalnost in veselje do dela. Od tridesetih mladih pastorejv sta po dokončanih študijah le dva šla med siromašno prebivalstvo z namenom, da se žrtvujeta za blagor bližnjega. Vsi ostali so iskali službe, kjer bi se kar najbolj udobno živelo in kar največ zaslužilo.

REŠITEV — RIM!

»Protestantizem se je v tej deželi preživel,« je dejal sin metodistovskega pastora. »Za nas je rešilna le ena pot in to je pot k Rimu. A kako tja priti?«

Mladino je protestantizem razočaral. Vse se ji ruši in maje.

Tako mora danes protestantska mladina trpeti za grehe in za odpad od Rima, ki ga je povzročil Luter.

Univerze v srednjem veku

IME UNIVERZA

Univerze imajo svoje ime od tega, ker so njih člani, učitelji in učenci, tvorili neko »vesoljnost«, to je »skupnost« ali »korporacijo«, ki je uživala posebne pravice. Pravice so bile velike, učitelje kakor učence so ščitili posebnimi zakoni, doktorska diploma ni pomenila manj kot plemiško pismo, rektor pa je pomenil toliko kakor državni knez.

PAPEŽI IN UNIVERZE

Vsem so v gorečnosti za ustanavljanje univerz in za njih podpiranje prednjačili papeži. Inocenc IV. je obdajalo spremstvo učenjakov, Urban IV. je ukazal sv. Tomažu Akvinskemu, da je v Rimu predaval o fiziki in morali, Klemen IV. je bil edina opora Rogerja Bacona proti številnim napadom in natolcevanjem, Aleksander IV. je v neki buli imenoval pariško univerzo »vir resnice in ognjišče luči«. S papeži so univerze podpirali tudi vladarji. Ludvik Sveti je Tomaža Akvinskega vabil v goste, imenoval Vincenca Beauvaisa za vzgojitelja svojih otrok in mu dovolil vstop v svojo knjižnico s 1200 zvezki ter mu tako omogočil, da je dovršil svojo veliko enciklopedijo.

ŠTEVILO IN DELAVNOST

Izmed univerz je bil posebno Pariz obiskan. Večkrat je na tej

univerzi študiralo do 40.000 slušateljev vseh narodnosti. Praga, ki je bila urejena po pariškem vzoru, jih je tudi imela več tisoč. Duhovna gibčnost je bila velika, gorečnost za resnico tudi, različnost jezikov nikakršna ovira. Arabec Avicenna kakor Grk Aristoteles, židovska Kabbala kakor Maimonides, aleksandrijski astronom Ptolomej in atenski filozof Platon — vsi so bili prevedeni polagoma v latinščino. Njih nauke so si osvajali, jih zavračali in branili. Posebno je bil Aristotel predmet občudovanja; veljal je kot mojster znanosti, zgled, do česa se more človeški duh sam povzpeti. Če pomislimo na to, kakšen vpliv je imel ta mislec na duhovno življenje Grkov v času po Aleksandru Velikem, na Arabce, Jude in končno na krščansko šolstvo srednjega veka, tedaj ga moramo po tem vplivu postaviti nad filozofe vseh narodov in časov.

»TEMNI SREDNJI VEK«

Tisti srednji vek, ki so ga nekateri proglasili za temnega, je ljubil luč. Kakor se današnji čas tako rad ponaša s tehniko, tako se je srednji vek z univerzami, za katere je izdal neverjetno veliko denarja in truda. Kakor se današnji čas ponaša rad z znanjo kulturo, tako se je še bolj po pravici mogel krščanski srednji

vek ponašati s čudovito globoko notranjo kulturo.

55 visokih šol so papeži imeli v načrtu v 12. in 13. stol., od teh jih je nastalo 46, 9 ustanovnih listin se pa ni izvedlo. Na koncu 14. stol. je bilo 39 univerz.

PAPEŠKE UNIVERZE

S samo papeškimi ustanovnimi listinami so bile ustanovljene: Papeška pod Inocencem IV. (leta 1244.); Sapienza v Rimu, Ferrara, Toulouse, Montpellier, Avignon, Cahors, Grenoble, Cambridge, Valladolid, Heidelberg, Köln, Erfurt, Pečuh (Pécs), Budimpešta, Bratislava.

Visoko kulturno raven srednjega veka, ki se nam očituje posebno v delu tedanjih visokih šol, zgodovinarji vedno bolj priznavajo, čimbolj napreduje resnično zgodovinsko poznanje srednjega veka.

PROČ

S PAPAŽSKIMI OČITANJI!

Kdor veliko govori o »temnem« srednjem veku, izpričuje s tem samo svojo plitvost, neznanje in zlasti svojo papagajščino. Ponavlja namreč nekontrolirano že davno ovržene trditve, ki se jih sramuje resen znanstvenik izreči.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).